

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010109
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010109.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Petra Kvietka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. apríla 2023, v trestnej veci obžalovaného ml. L. N., stíhaného pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní opatrovníčka poškodenej, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/6/2022 zo dňa 01.12.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie opatrovníka poškodenej S.J.K. JUDr. L. W. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 6T/6/2022 zo dňa 01.12.2022 bol obžalovaný ml. L. N. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

v presne nezistený deň, v priebehu mesiacov júl až august v roku 2019, počas letných prázdnin, v Banskej Bystrici na ulici A. v nezistenom byte, najpravdepodobnejšie v mieste svojho bydliska, so súhlasom maloletej S.J.K., narodenej XX.XX.XXXX, vykonal s ňou pohlavný styk a to napriek vedomosti o tom, že maloletá ešte nedovršila vek 15 rokov.

Za toto konanie okresný súd rozhodol, že podľa § 44 Tr. zák. upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 6T/17/2019 zo dňa 02.07.2020, ktorý sa stal právoplatným dňa 02.07.2020, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú P. T. B., nar. XX.XX.XXXX v Q. Q., trvale bytom Q. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd v podstate svoje rozhodnutie založil na tom, že keďže obžalovaný urobil vyhlásenie a v priebehu konania sa priznal k spáchaniu skutku a keďže už bol v minulosti za obdobnú trestnú činnosť uznaný vinným, dospel k záveru, že trest, ktorý mu v tejto druhej trestnej veci sp.zn. 6T/17/2019 z júla 2020 bol uložený, je dostatočný, s takýmto názorom sa následne stotožnil aj okresný prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní, keď takéto rozhodnutie okresný súd urobil a takisto aj obžalovaný ml. L. N. a jeho obhajca.

Pokiaľ však odkázal prvostupňový súd poškodenú s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces, odôvodnil túto skutočnosť tým, že v danom prípade by bolo potrebné vykonať ďalšie rozsiahle dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania, čím by sa trestné konanie značne predĺžilo, a preto takto vo veci rozhodol.

S takýmto rozhodnutím sa nestotožnil opatrovník poškodenej JUDr. L. W., ktorý v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že maloletá riadne a včas si uplatnila nárok na nemajetkovú ujmu, teda fakticky morálnu škodu, a to vo výške 10 násobku minimálnej mzdy, teda 5.200,- Eur. S ohľadom na všetky skutočnosti, najmä na to, o aký trestný čin išlo a ktorý bol spôsobený 12 ročnému dieťaťu, je

prinajmenšom v rozpore s dobrými mravmi, aby maloletá poškodená bola so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, kde v súčasnej dobe už ako 15 ročná sa má opätovne domáhať svojho nároku a znovu prežívať traumu, ktorú zažila, znovu sa podrobiť ďalšiemu skúmaniu, ďalšiemu vypočúvaniu a opätovnému rozprávaniu a rozoberaniu sexuálneho aktu, ktorý bol na nej ako 12 ročnej vykonaný. Preto odkázanie maloletej poškodenej s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces považuje opatrovník maloletej za nespravodlivé a navrhol, aby v tejto časti bol napadnutý rozsudok zrušený a buď krajský súd rozhodol vo veci sám, že prizná maloletej túto nemajetkovú ujmu alebo, aby v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu opatrovníka poškodenej sa písomne cestou svojho obhajcu vyjadril aj mladistvý obvinený L. N.. Z písomného vyjadrenia vyplýva, že popisované správanie maloletej rozhodne nebolo následkom jemu za vinu kladeného sexuálneho trestného činu, ale následkom jej výchovy a formovania sa v nevhodnom rodinnom prostredí, v ktorom od malička vyrastala. Nadväzovala erotické sexuálne kontakty, čo samo o sebe navodzuje podozrenie, že práve internetom nadväzované kontakty boli a zrejme v jej prípade aj naďalej sú, vzhľadom na neusporiadané rodinné pomery, len náhradou týchto vzťahov. Závety prezentované znalkyňou z odvetvia psychológie, na ktoré opatrovník poukazoval, hodnotia jej osobnosť, intelekt a charakterové rysy, pričom jej psychický vývin je poznačený citovým strádaním. S poukazom na uvedené skutočnosti má preto obhajca obžalovaného za to, že v trestnom konaní tak v prípravnom a aj pred súdom poškodená nepredložila taký dôkaz v tom smere, že by konaním obžalovaného utrpela psychickú alebo post traumatickú poruchu, ktorá by ovplyvňovala kvalitu jej života a ktorú by uplatnená suma vo výške 5.200,- Eur mohla zmeniť. Preto považuje nemajetkovú ujmu v tomto prípade za neprimerane vysokú a nárok na jej priznanie za nedostatočne predložený, a preto navrhol, aby bolo odvolanie opatrovníka poškodenej zamietnuté.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa dostavil jednak obhajca obžalovaného, ako aj opatrovník poškodenej. Samotný obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, ale cestou obhajcu požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti. Nebol prítomný ani zástupca poškodeného, ani zástupca Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Krajský prokurátor preto v tejto súvislosti navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti týchto osôb, k čomu krajský súd aj vyhovel a vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného L. N..

V konečnom návrhu potom krajský prokurátor uviedol, že návrh opatrovníka poškodenej podľa jeho názoru presahuje rámec dokazovania v trestnom konaní, kde je potrebné oveľa väčšie dokazovanie, a preto necháva na rozhodnutie súdu, ako vo veci rozhodne.

Opatrovník poškodenej JUDr. L. W. uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanom odvolaní a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody zrušený a aby bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody tak, ako sa toho domáhajú v písomnom odvolaní.

Obhajca obžalovaného naopak uviedol, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k odvolaniu a navrhol toto odvolanie splnomocnenca poškodenej ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok v tej časti, ktorej sa odvolanie týkalo a dospel k záveru, že odvolanie opatrovníka poškodenej JUDr. L. W. nie je dôvodné.

Ako je zrejme z predloženého trestného spisu, v uvedenej trestnej veci mladistvý obžalovaný urobil vyhlásenie, toto vyhlásenie okresný súd aj so súhlasom prokurátora prijal a potom, keď vyhlásil vinu a upustil od uloženia súhrnného trestu, s takýmto postupom okresného súdu vyjadrili spokojnosť tak obhajca obžalovaného, mladistvý obžalovaný, ako aj okresný prokurátor, pričom opatrovník poškodenej právo vyjadrovať sa k uloženému trestu nemal, a z tohto dôvodu preto nadobudol v tomto smere napadnutý rozsudok právoplatnosť a ani krajský súd ho pri svojom odvolacom konaní neskúmal.

Odvolanie bolo podané len do výroku o odkázaní poškodenej na civilný proces, na čo má poškodený právo, a preto krajský súd len tento napadnutý výrok preskúmal, pričom dospel k záveru, že odvolanie opatrovníka poškodenej dôvodné nie je.

Tak, ako správne konštatoval vo svojom vyjadrení k odvolaniu opatrovníka poškodenej obhajca mladistvého, k celej trestnej činnosti došlo so súhlasom maloletej, táto aj vyvinula iniciatívu stretnúť sa s mladistvým. K celej trestnej činnosti došlo po vzájomnom súhlase tak obžalovaného, ako aj poškodenej. Na tomto mieste krajský súd musí prízvukovať, že v osobe poškodenej nejde o klasického poškodeného, ktorý by bol násilným konaním páchatela poškodený ublížením na zdraví, prípadne na psychickej ujme, ale práve dobrovoľnosť a samotná iniciatíva poškodenej viedla k tomu, že sa danej trestnej činnosti obžalovaný mladistvý L. N. dopustil.

Pravdou je preto aj názor jednak krajského prokurátora ako aj obhajcu obžalovanej, že na prijatie záveru o tom, ako bolo poškodenej ublížené, akú psychickú traumu zažívala alebo zažíva, je potrebné ďaleko väčšie dokazovanie, a to nielen výsluchom znalkyne, ktorá vo veci robila znalecký posudok, ale aj rodičov či kamarátok alebo iných známych poškodenej. Vzhľadom k týmto skutočnostiam preto je zrejmé, že dokazovanie o týchto okolnostiach by značne predĺžilo aj pretiahlo trestné konanie už aj vzhľadom k tomu, že ostatné procesné strany vyjadrili s napadnutým rozsudkom spokojnosť pokiaľ ide o výrok o vine a výrok o treste, a preto aj krajský súd sa s rozhodnutím prvostupňového súdu v tomto smere stotožnil, a preto považoval odvolanie opatrovníka poškodenej, JUDr. L. W. ako nedôvodné a zamietol ho postupom podľa § 319 Tr. por.

Toto svoje rozhodnutie prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.